

INVESTIGACIÓ SOBRE L'ÚS DE TINDER EN LA
COMUNITAT UAB I ANÀLISI DE LA PRESENCIA DE
VIOLÈNCIES SEXUALS EN AQUEST CONTEXT.

tinder
PROPICIA
VIOLÈNCIES
SEXUALS
DIGITALS?

AUTORA: AINA JIAQING ROMERO SOLÉ
(1598887@UAB.CAT).

TUTORA: MARIA BARCONS CAMPMAJÓ
(MARIA.BARCONS@UAB.CAT).

TREBALL FINAL DE GRAU (TFG).

NÚMERO DE PARAULES: 8038.

DATA DE LLIURAMENT: 17/05/2024.

UAB – GRAU DE CRIMINOLOGIA 2023/2024.

Agraïments

A la Maria Barcons Campmajó, tutora del treball de fi de grau, per la seva confiança, suport i orientació durant la investigació.

A l'Anna Blasco, qui va proposar el tema de recerca del treball de fi grau, que forma part de l'equip de la FAS i amb qui he tingut l'oportunitat de treballar mitjançant la modalitat APS.

A tots els altres professors i professionals que m'han acompanyat, aconsellat i ajudat. En especial a: Lluís Sáez Giol; per compartir els seus coneixements en recerca qualitativa, Marc Ajenjo Cosp; per compartir els seus coneixements en recerca quantitativa i a Esther de la Encarnación Ordóñez; pel suport emocional.

A les meves amistats, les de fa més temps i les que m'emporto de la universitat, per la seva ajuda, implicació i fe en aquest gran projecte. En especial a l'Alba Puig, Katty Tuset i Laura Fanés, pel seu suport actiu. I a l'Arnau Bordas, per compartir els seus coneixements d'estadística que tant m'han ajudat.

A la meva parella, per haver compartit moments d'estrès, incertesa i inquietuds.

A la meva família: a la meva mare, per escoltar-me i donar-me suport durant la carrera i a la iaia, l'avi i el meu pare, que em cuiden des del cel i que sé que estarien orgullosos de mi.

I finalment, però no per això menys important, a totes aquelles persones que han fet difusió de l'enquesta i a les que l'han respost, que sense la seva aportació això no hauria estat possible.

Glossari

CONCEPTE	DEFINICIÓ
Bi gènere	Identitat de gènere que inclou qualsevol de les dues identitats i comportaments de gènere.
Gènere fluid	Identitat de gènere relativa a les persones que no s'identifiquen amb una sola identitat, sinó que oscil·len entre varies.
Pangènere	Identitat de gènere relativa a les persones que s'identifiquen amb tots els gèneres.
Queer	Identitat de gènere relativa a les persones que s'oposen a encaixar amb una identitat de gènere concreta.
Sense gènere	Identitat de gènere relativa a les persones que no s'identifiquen amb cap gènere.
Tercer gènere	Identitat de gènere relativa a les persones que no s'identifiquen com a homes.

Resum: Actualment, les formes més tradicionals de comunicació s'han vist traslladades al món virtual. Sent així com les noves tecnologies prenen un rol important a l'hora d'expressar-se, trobar parella i conèixer gent nova. Aquest fet es veu materialitzat en el gran nombre d'usuaris/es que formen part d'aplicacions com Tinder, una de les aplicacions més populars per conèixer gent. Tanmateix, no només es traslladen les formes de comunicació, sinó que també les violències *offline*. Conseqüentment, sorgeix la necessitat d'estudiar l'àmbit cibernètic des del vessant criminològic, en tant que és un context en què es reproduïxen conductes desviades i es desencadenen noves violències com el *doxing*, extorsió sexual i ciberassetjament, entre d'altres. És per això que, mitjançant l'anàlisi dels resultats de l'enquesta empleada, el present treball se centra a identificar les situacions de ciberviolència sexual derivades de la comunicació amb alguna persona de Tinder. Els resultats van enfocats a justificar la intervenció de prevenció de ciberviolències sexuals a la comunitat de la UAB, així com de proporcionar les directrius més rellevants per dissenyar el programa de prevenció.

Paraules clau: Tinder, ciberviolència sexual, prevenció, sensibilització, àmbit cibernètic.

Abstract: Currently, the most traditional forms of communication have been transferred to the virtual world. This is manifested in how new technologies take an important role when it comes to expressing yourself, finding a partner and meeting new people. This fact materializes in the large number of users who are part of applications such as Tinder, one of the most popular applications to meet people. However, not only forms of communication are transferred, but also offline violence. Consequently, there is a need to study the cybernetic field from a criminological perspective, as it is a context where deviant behavior is reproduced and new violence is triggered such as doxing, sexual extortion and cyberbullying, among others. That is why, through the analysis of the results of the survey used, this work focuses on identifying situations of sexual cyberviolence derived from communication with someone on Tinder. The results are focused on justifying the intervention to prevent sexual cyberviolence in the UAB community, as well as providing the most relevant guidelines to design the prevention program.

Keywords: Tinder, sexual cyberviolence, prevention, awareness, cyber field.

Índex

1. Introducció.....	7
2. Marc teòric.....	8
2.1. Aproximació al concepte de ciberviolència sexual.....	8
2.2. Aproximació al funcionament de Tinder	12
2.3. Aproximació als enfocaments tècnics de la ciberviolència sexual	13
2.3.1. Teoria de les activitats rutinàries	13
2.3.2. Teories de victimització	14
3. Objectius de la recerca.....	17
4. METODOLOGIA.....	18
4.1. Disseny.....	18
4.2. Població, mostra i mostreig.....	18
4.3. Obtenció de la informació.....	19
4.4. Anàlisi de la informació	20
5. Resultats	21
6. Directrius d'un programa de prevenció.....	26
7. Discussió.....	27
8. Conclusions	31
Bibliografia	32
Annexa.....	37
Annexa 1: Preguntes de l'enquesta	37
Annexa 2: Respostes (amb percentatges) de l'enquesta de Google Forms.....	42
Annexa 3: Sintaxi d'R Studio	50

1. Introducció

En el present treball s'investiga la presència de violències sexuals derivades de l'ús de Tinder per part de l'alumnat del campus universitari de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) fruit de la necessitat, detectada per la Fundació Autònoma Solidària (FAS), d'investigar aquest fenomen. Aquesta sorgeix a partir de la publicació de diverses investigacions informatives sobre l'ús de Tinder en persones joves i la presència i augment de les violències sexuals en aquest context. Així doncs, la principal finalitat respon a investigar i analitzar els diferents tipus d'ús de Tinder i la presència de violències sexuals digitals (o ciberviolència sexual) en el context de les comunicacions que s'originen a través dels contactes realitzats a Tinder per part de la població universitària del campus de la UAB.

Si bé és cert que les violències sexuals digitals poden afectar tant a homes com a dones, les dones experimenten formes diferents i més traumàtiques de ciberviolència. A més, constitueixen l'objectiu d'aquestes formes de ciberviolència en una proporció molt superior a la dels homes (European Institute for Gender Equality [EIGE], 2017, p. 1). De fet, així ho manifesten l'European Union Agency For Fundamental Rights (FRA) quan asseguren que “un 4% de totes les dones entre 18 i 29 anys, és a dir, 1,5 milions en l'EU-28, ha experimentat ciberassetjament en els 12 mesos previs a l'entrevista” (2014, p. 31) i l'Observatori Nacional de Tecnologia i Societat (2022) en afirmar que, a Espanya, un 7,2% de les dones ha rebut imatges sexualment explícites, un 15,2% ha experimentat assetjament reiterat per part d'una mateixa persona i, d'aquest percentatge, un 4,3% ha experimentat com l'assetjador publicava fotos. A més, aquesta preocupació va recolzada per les dades recollides pel Sistema Estadístic de Criminalitat (SEC), les quals evidencien que a Barcelona la ciberdelinqüència sexual té una tendència predisposada a l'augment (Ministerio del Interior, 2011-2022). Cal destacar que la ciberdelinqüència sexual (o violència sexual digital) és una tipologia relativament nova, fruit de l'ús de les xarxes socials i les noves tecnologies, les quals han acabat modificant les formes de comunicació. Sent així com les persones es coneixen i estableixen vincles a través d'una pantalla (Bonavitta, 2015).

D'altra banda, per entendre el fenomen de la violència sexual, "és necessari un enfocament holístic que inclogui aportacions teòriques de disciplines com la criminologia i la victimologia" (Contreras i Caballero, 2012, p. 131). És per aquest motiu que resulta rellevant investigar sobre aquest fenomen, ja que no només suposa un aspecte d'interès criminològic, sinó que inclou actes desviats que poden acabar derivant en la comissió de delictes.

Finalment, i pel que fa a la modalitat de treball, segueix una modalitat semipresencial d'ApS (aprenentatge per servei):

Pràctica educativa de caràcter experiencial que combina objectius d'aprenentatge curricular amb objectius de serveis a la comunitat, amb la intenció de millorar les realitats on es realitza el servei, i que considera a qui rep el servei com un element central i no com un simple receptor d'actes de caritat. (Aramburuzabala et al., 2013, p. 260)

2. Marc teòric

2.1. Aproximació al concepte de ciberviolència sexual

Tal com indica l'European Institute for Gender Equality (2017), la ciberviolència sexual no deixa de ser un continu de la violència sexual exercida fora d'internet (p. 1). Entenent per violència sexual:

Qualsevol acte de naturalesa sexual comès contra la voluntat d'una altra persona, ja sigui que aquesta no hagi atorgat el seu consentiment o que no ho pugui atorgar perquè és menor d'edat, patir una discapacitat mental o trobar-se greument intoxicada o inconscient per efecte de l'alcohol o les drogues. (Organización para la Igualdad de Género y el Empoderamiento de la Mujer [ONU Mujeres], s.f.)

Tanmateix, en tractar-se d'àmbits diferents, les tipologies que abasten també ho són. Per una banda, la violència sexual pot incloure assetjament sexual, violació, violació correctiva i cultura de la violació (ONU Mujeres, s.f.). Mentre que la ciberviolència identifica, a més, la ciberfustigació, el ciberassetjament, la pornografia no consentida, la pràctica de "titllar de prostituta", la pornografia no

sol·licitada, l'extorsió sexual, el *doxing* i el tràfic d'éssers humans facilitat per mitjans electrònics (EIGE, 2017).

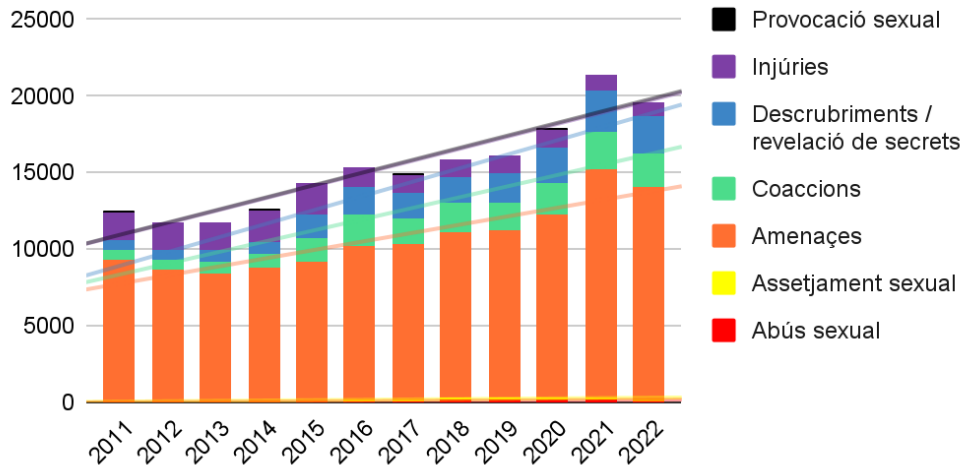
De fet, esdevé un fenomen tan important que la llei incorpora i contempla articles específics per abordar la ciberviolència sexual. Un clar exemple en l'àmbit estatal és la llei de garantia integral de la llibertat sexual (Ley Orgánica 10/2022, de 6 de septiembre, de garantía integral de la libertad sexual) que menciona explícitament que “pretén donar resposta especialment a les violències sexuals comeses en l'àmbit digital, cosa que comprèn la difusió d'actes de violència sexual a través de mitjans tecnològics, la pornografia no consentida i l'extorsió sexual” (p. 6). Mentre que, en l'àmbit autonòmic, es regula a partir de la llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista. Més concretament, a la modificació de l'article 4, on preveu que la violència masclista també es pugui donar a l'àmbit digital.

Pel que fa a les principals víctimes, les dones tendeixen a ser víctimes de la ciberviolència més traumàtica. De fet, diversos estudis destaquen que “1 de cada 3 dones serà objecte d'alguna forma de violència al llarg de la seva vida . . . i s'estima que 1 de cada 10 dones ja ha patit alguna forma de ciberviolència des dels 15 anys” (EIGE, 2017, p. 1). Conseqüentment, les principals víctimes de les següents tipologies de violència sexual digital, també són dones (EIGE, 2017).

A Espanya, el 2022 es registren 19643 ciberdelictes relatius a l'abús sexual, assetjament sexual, amenaces sexuals, coaccions, descobriment / revelació de secret, injúries i provocació sexual (Ministerio del Interior, 2011-2022). Unes dades que suposen un increment percentual del 56,27%, en comparació a les xifres del 2011. A més, tal com s'aprecia al gràfic 1, totes les tipologies penals mostren una tendència a l'augment.

Gràfic 1.

Fets coneguts d'infraccions penals relacionats amb la cibercriminalitat sexual a Espanya de 2011 fins 2022.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Ministeri d'Interior (2011-2022).

Altrament, i de forma més concreta, l'any 2019 es registra a Catalunya que un 26,3% de les dones de 16 anys i més que han patit violència sexual almenys un cop ha estat víctima de la violència digital (Institut Català de les Dones, 2019). I, si es desglossen les dades segons el tipus de vincle amb els agressors, ens trobem que el 44,8% dels casos l'agressor era un desconegut i un 7,2% era per part d'un home amb qui parlava per internet o per les xarxes.

Tot i això, cal tenir present la xifra oculta, que són delictes que es produeixen, però no són denunciats i, per tant, ocults a les estadístiques oficials (Serrano, et al., 2006). Els principals motius pels quals algunes víctimes no denuncien són el desconeixement de recursos, el fet de no identificar-se com a víctima (Labrador et al., 2010), la desconfiança envers el sistema policial o judicial o la por a majors represàlies (Aranda i Lekanda, 2022).

D'altra banda, cal tenir present la classificació que fa EIGE (2017) del concepte de ciberviolència sexual, sent així com identifica 8 subtipus.

En primer lloc, la **ciberfustigació**, la qual se sol cometre per missatges de text i comporta l'existència d'incidents reiterats que, combinats, soscaven la sensació de

seguretat de la víctima i provoquen angoixa, por o alarma. Entre aquests, destaquen l'enviament de missatges amb contingut ofensiu o amenaçador, la publicació de comentaris ofensius sobre la persona o el fet de compartir públicament material íntim de la víctima. A més, perquè es consideri ciberfustigació, aquests actes els ha de cometre la mateixa persona de manera reiterada (EIGE, 2017).

En segon lloc, menciona el **ciberassetjament**, que es tradueix en conductes tals com (EIGE, 2017):

- Missatges sexualment explícits i no desitjats.
- Insinuacions inapropiades o ofensives per internet.
- Amenaces de violència física o sexual proferides per missatges.
- Incitació a l'odi (ús d'un llenguatge que denigri, insulti, amenaci o ataqüi) a una persona a causa de les seves característiques (gènere, orientació sexual o discapacitat).

En tercer lloc, menciona la **pornografia no consentida**, coneguda també com a ciberexplotació o «venjança pornogràfica», implica la distribució en línia de fotografies o vídeos sexualment explícits sense el consentiment de la persona que apareix a les imatges (EIGE, 2017, p. 3).

En quart lloc, fa referència a la pràctica de "**titllar de prostituta**" (*slut-shaming*), que es tracta de l'estigmatització d'una persona basada en la seva aparença, la disponibilitat sexual i el comportament sexual real o percebut i és principalment adreçat a dones (Globet i Glowacz, 2021, p. 1).

En cinquè lloc, evidencia la **pornografia no sol·licitada**, que és el fet de "compartir imatges sexualment explícites a través de tecnologies digitals a destinataris que no ho sospiten o no ho consenten" (Craig, et al., 2019, com es va citar a Freeman, 2020, p. 1).

En sisè lloc, tracta l'**extorsió sexual** (o sextorsió), que suposa el "xantatge per part d'un ciberdelinqüent perquè la víctima realitzi una determinada acció o entregui una quantitat de diners sota l'amenaça de publicar o compartir imatges íntimes que té d'ella" (United Nations Office on Drugs and Crime [ONU DC], s.f.). I, tot i que les casuístiques són variades, es requereixen dues condicions necessàries per

a poder determinar que es tracta d'extorsió sexual: existència d'una imatge que comprometi a la víctima sexualment (sigui més o menys explícita, obtinguda voluntària o involuntàriament, gravades de forma consentida o oculta, rebudes de terceres persones...) i existència d'un fi a obtenir sota amenaça (principalment per satisfacció o domini sexual, lucre econòmic o d'algun altre bé o serveix i el condicionament de conductes per a fer o deixar de fer quelcom) (ONUDC, s.f.).

En setè lloc, identifica el **doxing**, que consisteix “a piratejar i divulgar a la xarxa dades personals d'algú com ara nom i cognoms reals, telèfon, llocs de treball, domicili o fotografies íntimes amb la finalitat d'amenaçar, assetjar i silenciar la víctima” (Womanstats projecte, 2022, com es va citar a Sharon, 2022, p. 25). A més, Douglas (2016, com es va citar a Sharon, 2022, p. 26) distingeix entre tres tipologies: el dirigit a desanonimitzar revelant la identitat real de la víctima, l'orientació i el que està destinat a deslegitimar (revelar informació i continguts amb la intenció de desacreditar la reputació d'algú). Aquesta última tipologia engloba la distribució d'imatges o vídeos sexualment explícits de la víctima, generalment seguits del nom, cognom i perfil de les xarxes socials, exposant l'objectiu a una violència extrema.

Finalment, destaca el **tràfic d'éssers humans facilitat per mitjans electrònics**, que tal com esmenta Aucahuasi (2018), és una de les modalitats més utilitzades per captar persones pel tràfic de persones amb fins d'explotació sexual és mitjançant l'engany. I, dins aquesta modalitat, recentment es presenten casos on les víctimes són citades mitjançant mitjans electrònics per a participar en càstings de modelatge, curt publicitari o programa de televisió (ofertes de treball falses).

2.2. Aproximació al funcionament de Tinder

Tinder és una de les aplicacions més populars per conèixer gent, la qual té origen l'any 2012 en un campus universitari i està disponible de forma gratuïta (tot i que conté funcions opcionals de pagament) a més de 190 països (Tinder, s.f.a).

Actualment, consta amb més de 75 milions d'usuaris/es i registra més de 30 milions de *match* al dia. D'entre aquests usuaris/es, Govender (2023) estima que la majoria d'usuaris són homes (un 78,1%) i que el rang d'edat més present és el de 18 a 24 anys (35%) i el de 25 a 34 anys (25%).

El mecanisme és senzill, en tant que fa servir la funció *Swipe Right*. És a dir, desplaçes un perfil a la dreta per indicar que t'agrada algú i, si a aquest li agrades tu també, és un *match*. L'edat mínima per a poder-la fer servir és de 18 anys i fa ús d'una tecnologia de localització per a connectar-te amb perfils basats en els filtres de gènere, distància i orientació que estableixis (Tinder, s.f.b).

Tanmateix, tot i el mecanisme senzill, s'hi produeixen violències complexes. Sent així com una investigació realitzada per un equip de la BBC pel documental *Three Dating's Dangerous Secrets* (Tres secrets sobre les cites perilloses), exposa les següents estadístiques, relatives a experiències d'homes i dones d'entre 18 i 35 anys (McCallum, 2022):

- Un 37% dels usuaris/es d'aplicacions de cites ha denunciat a algú per comportament inapropiat.
- Un 63% s'ha sentit incòmode en una cita iniciada a través d'una aplicació de cites.
- Un 33% ha patit assetjament o abús en aquestes cites.

2.3. Aproximació als enfocaments tècnics de la ciberviolència sexual

2.3.1. Teoria de les activitats rutinàries

La teoria de les activitats rutinàries (Cohen i Felson, 1979, com es va citar a Cid i Larrauri, 2001) explica que la delinqüència augmenta en una societat quan es produeixen canvis estructurals en les rutines socials que fan que es doni en grau més alt una confluència entre 3 factors. Sent aquests el delinqüent motivat (persones que satisfan les seves necessitats mitjançant delictes o actes desviats), un objectiu adequat i una absència de vigilància (possibilitats baixes de ser descobert o denunciat).

Més endavant, Clarke (1999, com es va citar a Miró, 2013) formula l'acrònim CRAVED per a determinar quan es tracta, o no, d'un objectiu adequat. Sent així com considera que ha de ser un objectiu que es pugui amagar fàcilment (*concealeable*), traslladar amb facilitat (*removable*), que estigui disponible (*available*), que tingui un valor econòmic (*valuable*), que sigui atractiu (*enjoyable*) i que sigui fàcil desfer-se d'aquest mateix (*diposable*).

Si bé és cert que aquestes característiques estan enfocades en objectes físics, en tant que al ciberespai no hi ha objectes que es puguin amagar, traslladar o que es puguin desfer *per se*, són característiques que es poden extrapolar al món cibernètic (Miró, 2013). De tal manera que els continguts cibernètics es poden esborrar o traslladar d'un ordinador a un altre (l'equivalent al fet d'amagar, traslladar i desfer-se) i són accessibles (les distàncies desapareixen i tots els béns que entren al ciberespai són accessibles pels potencials agressors).

A més, Cohen i Felson (1979, com es va citar a Cid i Larrauri, 2001, pàg. 48) consideren que “la variable fonamental no són les persones disposades a delinquir . . . si no que la convergència en el temps i espai entre un objectiu adequat i l'absència de vigilància”. Per tant, en el context de la ciberviolència sexual a Tinder, no és tan important la quantitat de persones disposades a delinquir, sinó el fet que les noves tecnologies han modificat les formes de comunicació (així com la d'establir vincles) (Bonavitta, 2015) conjuntament amb l'anonimat que proporciona internet i l'absència de vigilància i investigació que envolta el món cibernètic (Cáceres, 2019).

2.3.2. Teories de victimització

Les teories de la victimització són el conjunt de totes les teories que intenten explicar per què les persones són víctimes de delictes i per què determinats individus o col·lectius són més propensos a ser victimitzats (Cerezo i Gómez, 2019). Entre aquestes destaquen les teories descriptives de la victimització, les teories explicatives i la teoria de la indefensió apresada, en tant que són explicatives de la violència sexual.

Les **teories descriptives** de la victimització (Burgess i Holmstrom, 1974) expliquen que la victimització es caracteritza pel desenvolupament de 3 fases consecutives al llarg d'una dimensió temporal. Aquestes 3 fases fan referència a la fase de *shock* (o impacte), reorganització (o recuperació) i readaptació (o ajust). Durant la primera fase la víctima experimenta un impacte emocional i/o físic immediat, tot i que el mateix estat de xoc pot afectar la capacitat de la víctima de processar els fets, inhibint així la capacitat de reacció. A la segona fase, tal com indica el nom, la víctima intenta adaptar-se a la nova realitat (cerca

de recursos). I, finalment, a la tercera etapa la víctima se centra en la seva recuperació i reintegració a la vida quotidiana. De fet, és en aquesta fase que la víctima sol decidir si prendre mesures per restablir la percepció de seguretat i control, mitjançant teràpia, denúncia, suport psicològic... Un exemple clar, i aplicat a la violència sexual digital, seria el d'una persona que identifica que ha estat víctima d'un cas d'extorsió sexual digital. En primer lloc, aquest xantatge li suposarà un impacte emocional, especialment perquè és conscient del xantatge i de les conseqüències que pot comportar actuar d'una forma o altra (*shock*). En segon lloc, la víctima intentarà buscar tota mena de recursos que tingui a l'abast, així com les opcions alternatives que té i el suport social o familiar (reorganització). Finalment, decidirà si denunciar, demanar suport psicològic o demanar assessorament legal. Així doncs, en ser fases consecutives per definició, si una persona no identifica que ha estat víctima d'un delictes, no es podrà reorganitzar i readaptar (ni denunciarà ni demanarà ajuda).

Pel que fa a les **teories explicatives**, Fattah (2000, com es va citar en Cerezo i Gómez, 2019) és un dels autors que intenta agrupar diversos factors determinants del risc diferencial de victimització de diferents models en un únic sistema global. Sent així com acaba establint les següents 10 categories:

1. **Oportunitat en relació amb els trets de la víctima potencial.** No és el mateix atacar a una persona que està exposada a un context vulnerable, que a una que està envoltada d'un context protegit.
2. **Factors de risc** sociodemogràfics (edat, gènere, la residència, absència de control...).
3. **Orientació de l'infractor respecte a la selecció de la víctima.** Cap delinqüent escull la seva víctima a l'atzar completament, sinó que l'escull segons determinats criteris.
4. **Exposició al risc** (i al contacte amb persones potencialment perilloses).
5. **Associacions.** L'homogeneïtat i proximitat entre la població víctima i delinqüent suggereix que les persones que mantenen un estret contacte amb delinqüents corren major risc de ser víctimes (l'associació diferencial és important per la victimització i per la delinqüència).

6. **Contextos espai-temporal portadors de risc.** Hi ha una distribució explicable i estratificada per capes de llocs i moments perillosos (la nit, espectacles públics, carrers sense il·luminació...).
7. **Comportaments arriscats.** Comportaments tals com la provocació, negligència, descuit o els que comporten una reducció de la capacitat de defensa augmenten la probabilitat de ser víctima d'una victimització.
8. **Activitats d'alt risc,** especialment relacionades amb el lleure o la forma de guanyar-se la vida, augmenten la possibilitat de victimització.
9. **Comportaments defensius/evitatius.** Les persones que assumeixen més riscos estan exposades a un major risc de ser víctima. Mentre que, el fet d'evitar la victimització (comportament evitatiu), pot comportar evitar la victimització o formar part d'un col·lectiu vulnerable.
10. **Propensió de caràcter estructural o cultural.** Existeix una correlació positiva entre la falta de poder, les privacions i la freqüència de victimització. A més, l'estigmatització cultural i la marginació també augmenta el risc de victimització (la cultura associa a un col·lectiu de persones a tenir un risc més alt de ser víctimes).

A partir d'aquí, és important recalcar que aquestes 10 categories no estan orientades a culpabilitzar a la víctima, sinó que pretenen entendre els factors ambientals, socials i individuals que poden contribuir a la victimització. A més, cal destacar que els factors explicatius estan subjectes a canvis socials, econòmics i culturals. El que es tradueix en una aproximació contextualitzada dels factors de victimització que té en compte els múltiples factors que poden influir en aquest procés, evitant així generalitzacions sobre la culpabilització de les víctimes (Fattah, 2000, com es va citar en Cerezo i Gómez, 2019).

Finalment, la **teoria de la indefensió apresada** d'Overmier i Seligman (1967, com es va citar a Maier i Seligman, 1976) fa referència a la condició psicològica a creure que no es té cap control sobre la situació en la qual un es troba i que qualsevol cosa que faci serà inútil. Tanmateix, si bé és cert que aquests resultats són fruit d'un estudi amb gossos, més endavant Watson i Ramey estudien la indefensió apresada en éssers humans (Reyes, 2019). La síndrome de la indefensió apresada es pot manifestar en 3 dèficits: motivacionals

(manca de respostes voluntàries), cognitiu (incapacitat de gestionar problemes) i emocional (ansietat i depressió). Aquests dèficits venen explicats per les hipòtesis de la indefensió, que argumenta que “quan els esdeveniments són incontrolables, l'organisme aprèn que el seu comportament i els seus resultats són independents i aquest aprenentatge produeix els efectes motivacionals, cognitius i emocionals de la incontrolabilitat” (Maier i Seligman, 1976, pàg. 3). Això es tradueix en el fet que diverses víctimes de violències sexuals digitals no denunciïn tot i haver-se sentit violentades, ja sigui per la manca de control percebut, el desconeixement de recursos possibles o la desconfiança en el sistema judicial. De fet, així ho evidencien Bodelón et al. (2015) al mencionar les principals barreres significatives que fan que les víctimes de gènere no denunciïn. Són aquestes les següents: normalització de la violència de gènere (teoria de la indefensió apresada), sentiments de vergonya, culpa i bloqueig emocional (culpabilització), protecció dels fills, por a una major violència i desconfiança en la protecció del sistema de justícia penal (por a majors represàlies), dependència econòmica i falta de recursos per a mantenir els fills i missatges desincentivadors de l'entorn familiar, social o normatiu (minimització, justificació i revictimització). I, si bé és cert que les autores ho enfoquen a l'àmbit del gènere, aquestes barreres es poden extrapolar i adaptar a la ciberviolència sexual.

3. Objectius de la recerca

La pregunta de recerca que motiva el treball és la següent: fins a quin punt l'ús de Tinder propicia en la comunitat d'estudiants de la UAB violències sexuals digitals?

A partir d'aquí, sorgeix l'objectiu general: analitzar amb perspectiva de gènere l'ús de Tinder a la comunitat UAB i les violències sexuals que es produeixen en aquest context. D'aquest mateix, se'n deriven els objectius específics, que es resumeixen en:

- Analitzar la presència de violències sexuals en el context de les comunicacions que s'originen a través dels contactes realitzats a Tinder.
- Detectar la presència de la xifra oculta (diferència entre nombre de fets succeïts i els denunciats).

- Elaborar propostes informatives i preventives útils per a un futur pla d'actuació.

Pel que fa a les hipòtesis, es plantegen les següents:

- H1: El col·lectiu femení està més victimitzat que els altres.
- H2: Els usuaris/es de Tinder que porten més temps a l'aplicació és més probable que hagin viscut una situació de ciberdelinqüència sexual.
- H3: La majoria dels usuaris/es de Tinder que han estat victimitzats no s'autoidentifiquen com a tal.
- H4: La majoria de les persones que han estat victimitzades no denuncien.

4. METODOLOGIA

4.1. Disseny

Referent al disseny escollit, i tenint en compte que no hi ha antecedents d'estudis o recerques relatives a les violències sexuals digitals derivades de Tinder en el context de la UAB, es considera oportú realitzar una enquesta quantitativa transversal de tipus descriptiva. Així doncs, els resultats d'aquesta proporcionaran una descripció precisa de les característiques d'un fenomen observat a escala general (violències sexuals digitals), aplicat a un context concret (López, 1998). De tal forma que, a partir d'aquest estudi, es podrà abordar una intervenció directa si fos necessari.

La difusió de l'enquesta s'ha fet des del mateix campus (enganxant cartells i informant la gent cara a cara), des de les plataformes socials (Instagram i WhatsApp) i amb l'ajuda de la FAS i docent de la UAB.

4.2. Població, mostra i mostreig

La població es caracteritza per estudiants de la UAB que tinguin o hagin tingut Tinder, tanmateix, no hi ha manera d'accedir a aquesta xifra per temes de privacitat. Consegüentment, per a calcular la mida d'una mostra representativa es fa ús de la fórmula de la població infinita, ja que es desconeix el total d'unitats d'observació que la integren. Sent aquesta la següent (Aguilar, 2005):

$$n = \frac{Z^2 \times PQ}{e^2} = \frac{1,95^2 \times (0,5 \times 0,5)}{0,05^2} = 380$$

- n = mida mostra
- Z = nivell de confiança
- PQ = variància (probabilitat x improbabilitat)
- E = marge d'error

Tenint en compte que la mostra es compon de 353 persones, es pot determinar que es tracta d'una mostra representativa que compta amb un marge d'error del 5,29%.

$$e = \sqrt{\frac{Z^2 \times PQ}{n}} = \sqrt{\frac{1,95^2 \times (0,5 \times 0,5)}{353}} = 0.0518 = 5,18\%$$

4.3. Obtenció de la informació

Pel que fa a l'obtenció de la informació, aquesta s'obté mitjançant una enquesta quantitativa transversal. Més concretament, l'enquesta consta de 22 preguntes (veure annexa 1), les quals proporcionen informació relativa a 4 blocs:

- Pregunta eliminatòria: informació relativa a si està matriculat a la UAB.
- Bloc 1: dades bàsiques de la persona (H1).
- Bloc 2: freqüència d'ús de Tinder (H2).
- Bloc 3: vivències de violències sexuals digitals (H3).
- Bloc 4: representació de la xifra oculta (H4).

El bloc 1, proporciona informació útil per a saber si les violències digitals sexuals afecten en un grau o altre en funció del col·lectiu al que pertanyen.

El bloc 2, amb relació al bloc 3, permet estimar si una major freqüència d'ús de Tinder va vinculada a una major vivència de violències sexuals digitals, o no necessàriament.

El bloc 3 conté el contingut teòric relatiu a les violències sexuals digitals, podent identificar així les vivències de violències sexuals digitals de la mostra. Tanmateix, les preguntes no contenen la tipologia de ciberviolència sexual, sinó que estan formulades des d'alguna vivència (t'ha passat mai...?).

El bloc 4 és dirigit a identificar i quantificar la presència de la xifra oculta de les violències sexuals digitals derivades de comunicacions de Tinder en el context de la UAB.

És necessari recalcar que, en funció de les respostes que escullin, contestaran més o menys preguntes (màxim 22). Així doncs, en cas de no estar matriculat a la UAB (requisit), l'enquesta es tanca i s'envia automàticament en marcar que "no", ja que aquestes dades no seran analitzades. De tal manera que si indica que no ha patit una situació de ciberviolència sexual, tampoc té sentit preguntar el motiu de no haver denunciat.

4.4. Anàlisi de la informació

Per tal de poder validar (o no) les hipòtesis formulades amb anterioritat, i partir de les dades obtingudes de l'enquesta quantitativa transversal realitzada, s'ha fet ús de taules de contingències i del test khi-quadrat (útil per a trobar diferències significatives, és a dir, comprovar si els resultats de la mostra són extrapolables a la població universitària estudiantil de la UAB). Cal destacar que totes les decisions s'han pres amb un 95% de confiança ($p\text{-valor} < 0,05$). Així doncs, es basa en una anàlisi descriptiu i diagnòstic a partir de les variables de cada hipòtesi.

De la hipòtesi 1 s'extreuen les següents variables:

- Variable dependent: vivència d'una ciberviolència sexual.
- Variable independent: pertànyer al col·lectiu femení.

De la hipòtesi 2 s'extreuen les següents variables:

- Variable dependent: vivència d'una ciberviolència sexual.
- Variable independent: temps que porta a Tinder.

De la hipòtesi 3 no s'extreuen variables com a tal, ja que no es comparen grups.

De la hipòtesi 4 s'extreuen les següents variables:

- Variable dependent: vivència d'una ciberviolència sexual.
- Variable independent: denunciar.

5. Resultats

Atesa la quantitat de dades obtingudes, i per tal d'exposar-les de forma clara, l'anàlisi dels resultats s'estructura en 2 blocs: (1) dades bàsiques de la persona i (2) resultats relatius

BLOC 1. DADES DESCRIPTIVES I GENÈRIQUES DE LA MOSTRA.

El primer bloc proporciona dades bàsiques de les persones que han respost l'enquesta, a partir de les quals s'elaboraran taules de contingències per a complementar la informació dels resultats. Per tant, tenint en compte que la informació proporcionada pel bloc 1 *per se* només aporta una descripció de la mostra, s'ha elaborat una taula resumida de les variables més rellevants.

Taula 1.

Resum de les dades descriptives de la mostra.

Variable	Categoria	n	Percentatge
Edat	Entre 17 i 19 anys.	55	15.6%
	Entre 20 i 21 anys.	159	45%
	Entre 22 i 25 anys.	112	31,7%
	Entre 26 i 30 anys.	20	5,7%
	Major de 30 anys.	7	2%
Identitat de gènere	Dona cis.	234	66,3%
	Home cis.	90	25,5%
	Dona trans.	1	0,3%
	Home trans.	4	1,1,%
	Queer.	9	2,5%
	Gènere fluid.	6	1,7%
	Sense gènere.	4	1,1%
	Bigènere.	2	0,6%
	Intergènere.	-	-
	Pangènere.	2	0,5%
	Tercer gènere.	1	0,3%

Font: Elaboració pròpia a partir dels resultats de l'enquesta (veure Annexa 2).

Pel que fa a les dades més genèriques, s'obtenen els següents percentatges:

- Un 63,5% de la mostra ha estat víctima d'alguna tipologia de ciberviolència sexual derivada de la comunicació amb alguna persona de Tinder.
  - o D'aquest percentatge, un 54,5% (més de la meitat) no s'identifica com a víctima, mentre que un 26,3% sí que ho fa i un 19,2% no ho sap / no contesta.
- La tipologia més freqüent de ciberviolència sexual derivada de la comunicació de Tinder és el ciberassetjament (42,8%), seguit de la pornografia no sol·licitada (30%) i la pràctica de titllar de prostituta (27,8%).
- Un 82,7% dels enquestats/des manifesta, després d'haver respost al bloc 3 (veure apartat 4.3), no haver-se sentit víctima de cap violència sexual digital derivada de la comunicació amb alguna persona de Tinder (292), contrari al 7,1% que sí manifesta haver estat víctima (25).
  - o D'aquest 7,1%, només 1 persona va denunciar els fets.
  - o El motiu principal pel qual la gent tendeix a no denunciar és el fet de no identificar-se com a víctima (64%).
- Un 59,8% dels enquestats, després d'haver respost al bloc 3 (veure apartat 4.3), manifesta no haver-se sentit víctima de cap violència sexual digital derivada de la comunicació amb alguna persona de qualsevol altra xarxa social (211), contrari al 26,9% que sí manifesta haver estat víctima (95).
  - o D'aquest 26,9%, 4 persones van denunciar tots els fets i 3 només alguns.
  - o El motiu principal pel qual la gent tendeix a denunciar és el fet de no identificar-se com a víctima (57,1%).

BLOC 2. HIPÒTESIS

Abans d'exposar els resultats obtinguts amb relació a les hipòtesis cal destacar que, d'ara endavant, quan es parla de persones víctimes de ciberviolència sexual no es fa referència únicament a les persones que s'autoidentifiquen com a víctimes, sinó que es fa referència a totes les persones que han viscut una vivència de ciberviolència sexual (encara que no ho hagin identificat explícitament). És a dir, no només engloba les persones que han respost que "sí" a la pregunta "has estat víctima o t'has sentit victimitzat/da/di d'alguna violència sexual digital derivada de

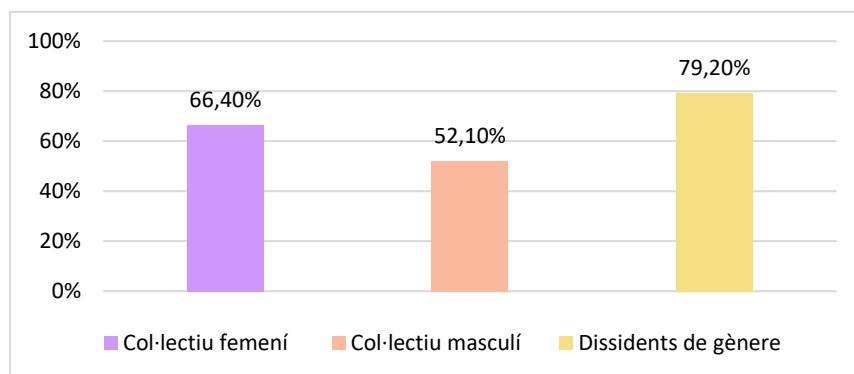
la comunicació amb alguna persona de Tinder”, sinó que també es tenen en compte les que han respost “sí” en alguna de les preguntes del bloc 3 (veure apartat 4.3). Això és degut al fet que la gran majoria de persones, tot i no autoidentificar-se com a víctima ni haver-se sentit victimitzat/da/di, sí que han viscut una situació de ciberviolència sexual (és important comptabilitzar els casos per uns resultats més coherents amb la realitat). Conseqüentment, s’ha creat una nova variable anomenada “victim”.

Hipòtesis 1 (H1): El col·lectiu femení està més victimitzat que els altres.

En relació a l’H1, es pot afirmar que hi ha una diferència significativa (pvalor = 0,013) entre els col·lectius victimitzats. Tal com es veu al gràfic 2, el 79,2% de les persones que són dissidents de gènere (sense gènere, gènere fluid, tercer gènere, bi gènere, pangènere o queer) s’han vist victimitzades, seguit del 66,4% de les persones victimitzades relatives al col·lectiu femení (dones cis i transsexuals) i del 52,1% de les persones victimitzades relatives al col·lectiu masculí (homes cis i transsexuals). Així doncs, l’H1 queda refutada, ja que el col·lectiu que principalment es veu més victimitzat no és el femení, sinó que els dissidents de gènere. Tot i això, es pot afirmar que sí que hi ha diferència significativa entre el nombre de persones victimitzades que formen part del col·lectiu femení i del masculí (diferència de 14,3 punts de diferència). Sent així com el col·lectiu femení està més victimitzat.

Gràfic 2.

Percentatge de víctimes victimitzades segons col·lectiu.

Font: Elaboració pròpia a partir dels resultats de l’enquesta analitzats (veure Annexa 3).

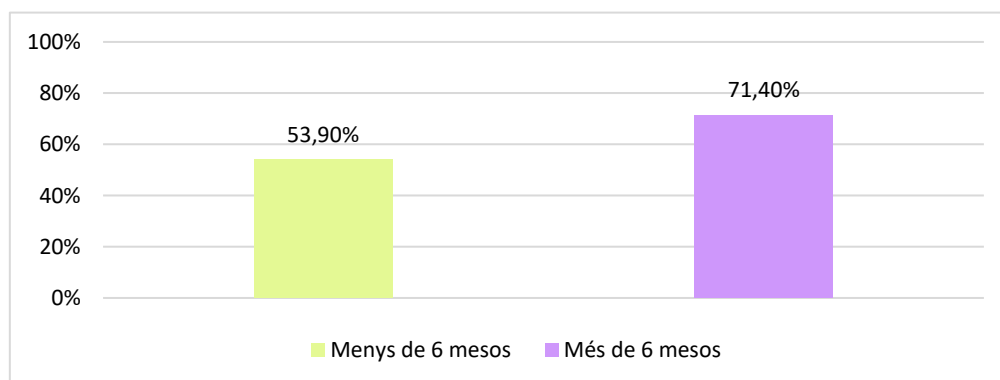

Hipòtesis 2 (H2): Els usuaris de Tinder que porten més temps a l'aplicació és més probable que hagin viscut una situació de ciberdelinqüència sexual.

Seguidament, amb relació a la probabilitat més gran d'haver viscut una situació de ciberdelinqüència sexual com més temps porten a l'aplicació (H2) es pot confirmar que hi ha diferències significatives (pvalor = 0,005). De fet, tal com es veu al gràfic 3, la hipòtesi 2 queda validada, ja que el percentatge més elevat de victimitzacions fa referència a les persones que fa més de 6 mesos que fan ús de l'aplicació (71,4%). Això implica que de totes les persones que fa més de 6 mesos que fan ús de Tinder, més del 70% han estat víctimes. Contrari a les persones que han fet ús menys de 6 mesos que “només” un 53,9% ho han estat (s'especifica el només entre cometes, ja que, més del 50% no és poc, però sí que és bastant menys que el 71,4%). Per tant, la relació temps-victimització sembla ser proporcionalment positiva.

Gràfic 3.

Percentatge de persones que han estat victimitzades en relació al temps que porten a Tinder.

Font: Elaboració pròpia a partir dels resultats de l'enquesta analitzats (veure Annex 3).

Hipòtesis 3 (H3): La majoria dels usuaris de Tinder que han estat victimitzats no s'autoidentifiquen com a tal.

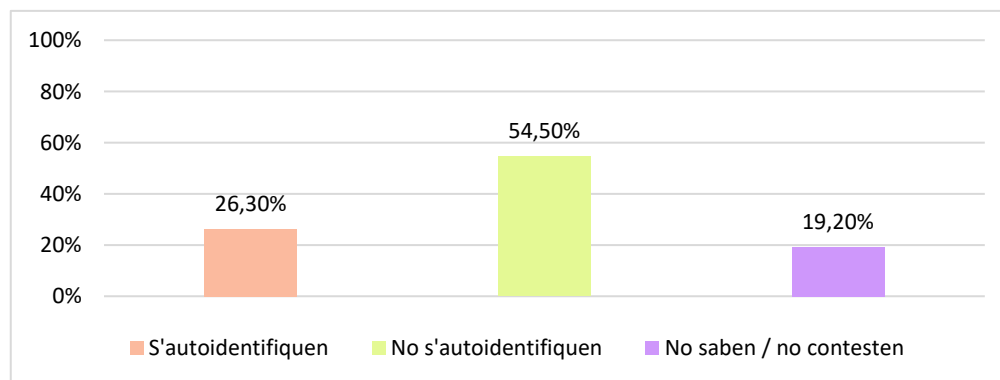
Per tal de valorar si l'H3 és vàlida o s'ha de refutar, s'ha fet una taula de contingència entre la variable “víctima” (explicada amb anterioritat) i la variable “Inici_vic_violsex”, que inclou les respostes a la pregunta 6 (veure annexa 1).

D'aquí en més, s'aprecia que només un 26,3% de la població universitària que fa servir Tinder i ha estat víctima d'una ciberviolència sexual s'autoidentifiquen com

a víctima, contrari al 54,4% que no s'autoidentifiquen i el 19,2% que no ho saben o no volen contestar (veure gràfic 4). Així doncs, es pot confirmar que hi ha un percentatge més elevat de víctimes que no saben que ho són, que les que tenen clar que ho són. De la mateixa manera que també es pot assegurar amb un 95% de confiança que aquest 26,3% se situa entre el 21% i el 32%. És a dir, en cap cas el percentatge de víctimes que s'autoidentifiquen com a tal supera el 50%, sinó que està clarament per sota. Per tant, l'H3 es confirma.

Gràfic 4.

Classificació de les vivències de ciberviolència sexual segons si s'autoidentifiquen, o no, com a víctima.

Font: Elaboració pròpia a partir dels resultats de l'enquesta analitzats (veure Annex 3).

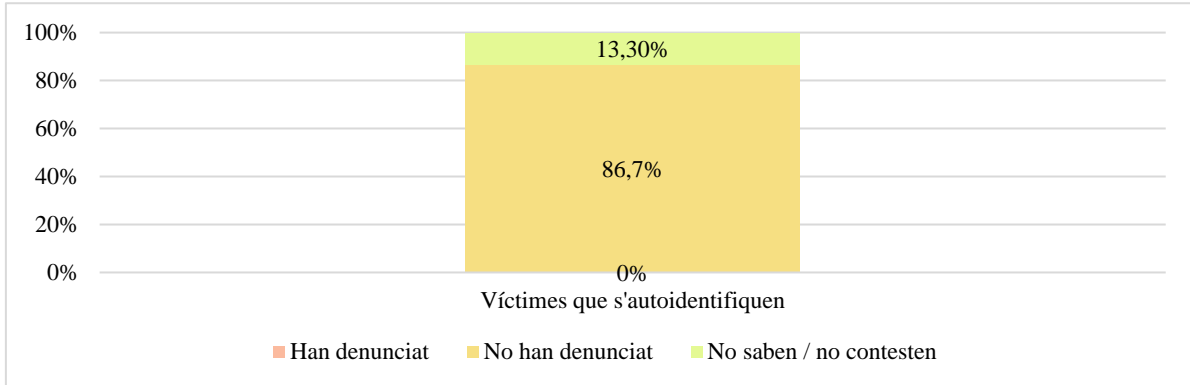
Hipòtesis 4 (H4): La majoria de les persones que han estat victimitzades no denuncien.

Finalment, tal com es veu al gràfic 5, de les persones que reconeixen haver estat víctima des d'un inici, un 86,7% no denuncia, un 13,3% no ho sap / no contesta i cap denuncia els fets. Contrari a les persones que des d'un inici no saben / no contesten a la pregunta de si han estat víctimes, que un 80% no denuncia i un 20% sí.

D'aquí es pot assegurar amb un 95% de confiança que el percentatge d'estudiants de la UAB que han fet servir Tinder, que han estat víctima, que reconeixen haver-ho estat i que no han denunciat oscil·la entre el 62,11% i el 96,25%. Per tant, el percentatge supera significativament el 50% (més de la meitat de les persones que reconeix haver estat víctima no denuncia). Consegüent, l'H4 queda validada.

Gràfic 5.

Percentatge de persones que han denunciat en relació a si s'autoidentifiquen com a víctimes o no.

Font: Elaboració pròpia a partir dels resultats de l'enquesta analitzats (veure Annex 3).

6. Directrius d'un programa de prevenció

Una vegada s'han exposat els resultats de la investigació, és important destacar una sèrie de directrius importants a tenir en compte si es vol dissenyar un programa de prevenció a partir dels resultats d'aquest estudi.

En primer lloc, voldria destacar que el programa de prevenció no pot estar enfocat de cap manera a l'eslògan "denúncia". Ja que, tal com s'ha pogut comprovar al llarg dels resultats, la intervenció resultaria ineficient. En tant que, la gran majoria de persones no s'autoidentifiquen com a víctimes tot i ser-ho. De manera que, una intervenció que fomenti la denúncia com a eix principal per a canviar la situació, probablement no motivarà al canvi. És a dir, com no s'autoidentifiquen com a víctima, no pren sentit que s'identifiquin amb denunciar ni que facin el pas de fer-ho. Per tant, primerament, és més important conscienciar sobre les conductes que s'han de permetre i les que no, i què és ciberviolència sexual i què no. D'aquesta manera, les persones que siguin davant una situació de ciberviolència sexual tindran el coneixement necessari per poder identificar la situació de violència i autoidentificar-se com a víctima.

En segon lloc, i en la línia de l'anterior, els programes de prevenció no es poden enfocar a responsabilitzar a la víctima. Així doncs, la intervenció no es pot focalitzar en "ves amb compte amb què fas", "si no vols ser víctima, no comparteixes contingut íntim", "tingues en compte amb la vestimenta que portes a

les fotos”, “sigues prudent”... Ja que, qui actua de forma errònia i vulnera els drets, no és la víctima, sinó que l’agressor. Per tant, és aquest qui ha de modificar el seu comportament, treballar en les distorsions cognitives i reflexionar envers les seves actituds. I, si bé és cert que s’ha d’implicar a totes les parts per a cooperar cap a una igualtat real, això no vol dir que s’hagi de posar el pes del delicte en la víctima. Alguns exemples d’implicar-se sense responsabilitzar-les serien: proporcionar suport emocional, educació envers el fenomen i combatre l’estigma per tal que se senti respectada i no jutjada. En resum, la intervenció s’ha de fer des de la conscienciació i educació de tota la societat sobre què és ciberviolència i què no, quines accions són delictes i quines no, formacions afectivosexuals, difusió dels recursos disponibles... transmetent així quines conductes no s’han de realitzar, quines s’han de modificar i què podem fer (o a qui demanar ajuda) si ens passa.

A tall de síntesi, les directrius més importants són les següents:

- La intervenció no es pot enfocar en l’eslògan “denuncia” ni en les conductes o comportaments de les víctimes.
- La intervenció s’ha de centrar en la formació per identificar/autoidentificar situacions de ciberviolència sexual.
- La intervenció ha de visibilitzar els serveis i recursos existents per demanar ajuda si s’escau.
- La intervenció s’ha de dissenyar tenint en compte que la víctima no és culpable i que l’agressor és el responsable, però sense deshumanitzar-los ni estigmatitzar-los.

7. Discussió

Un cop exposats els resultats esdevé imprescindible precisar aquells resultats vinculats a la investigació i la seva relació amb les hipòtesis plantejades, així com és necessari comentar les limitacions, punts forts i futures línies d’investigació que se’n deriven de la present recerca.

En primer lloc, pel que fa a l’H1 (rebutjada), el fet que el col·lectiu més victimitzat sigui el de les persones dissidents de gènere, seguidament del col·lectiu femení, s’explica a partir de la teoria de la performativitat de gènere de Butler (1999/2007). Aquesta teoria posa de manifest que tot i que el gènere es percebi com essència

interna o innata, realment es construeix mitjançant el conjunt sostinguts d'actes que consoliden el gènere i que són socialment reconeguts. Per tant, “no es pot considerar com una identitat estable, sinó com una identitat dèbilment formada en el temps i instaurada en un espai exterior mitjançant una reiteració estilitzada d'actes” (p. 273). Sent així com tot allò que s'allunya del que és “masculí”, acaba sent sancionat socialment. De tal manera que, atesa aquesta teoria, la ciberviolència sexual actua com una eina per reforçar les normes de gènere, castigar als qui s'allunyen del que es percep com a “masculí” i sotmetre les persones dissidents de gènere i el col·lectiu femení a l'esfera pública. El que explica el motiu pel qual són els col·lectius més victimitzats. Aquest mateix fet també s'explica perquè la ciberviolència sexual no deixa de ser una extensió de la violència sexual (EIGE, 2017). I, tenint en compte que la violència sexual és una tipologia de violència de gènere (ACNUR, s.d.), les potencials víctimes de la violència sexual i la ciberviolència sexual esdevenen les dones i persones dissidents de gènere (EIGE, 2017). Tot i això, encara que el factor de gènere sigui un factor de risc, els programes d'intervenció no han (o no haurien) de centrar la seva intervenció segons el comportament de la víctima. Si no, s'estaria responsabilitzant i culpabilitzant a la víctima.

En segon lloc, i amb relació a l'H2 (acceptada), el factor temporal esdevé és un factor determinant que predisposa a una persona a ser víctima d'una ciberviolència sexual. Aquesta afirmació no només segueix una lògica estadística (com més temps portes és més probable que et relacionis amb més gent i, consegüentment, les probabilitats de ser víctima augmenten), sinó que va amb consonància amb l'afirmació de Cohen i Felson (1979, com es va citar a Cid i Larrauri, 2001, pàg. 48), ja que no es tracta només del nombre de persones disposades a delinquir, sinó que la coincidència en temps i espai entre un objectiu adequat i una absència de vigilància (Cohen i Felson, 1979, com es va citar a Cid i Larrauri, 2001, pàg. 48). En relació amb aquesta absència de vigilància, Fattah (2000, com es va citar en Cerezo i Gómez, 2019) és un dels altres autors que preveu l'absència de control com un factor de risc sociodemogràfic determinant del risc diferencial de victimització. Sent així com, no només es fa al·lusió a l'anonimat que poden permetre les xarxes socials en diverses ocasions, sinó que també la manca de consciència envers el fenomen de la ciberviolència sexual i quins actes ho són o no.

En tercer lloc, i referent a l'H3 (confirmada), la confirmació d'aquesta s'ha vist reflectida des del moment en què ha estat necessari crear una nova variable que englobés les víctimes que s'autoidentifiquen com a tal i les que no, ja que del contrari, s'haurien perdut la gran majoria de casos. Això implica que la gran majoria de persones sí que és conscient d'haver viscut una ciberviolència sexual, però no li atribueix aquesta etiqueta. Conseqüentment, tal com manifesten Burgess i Holmstrom (1971), no se senten victimitzades ni identifiquen / relacionen un impacte emocional en relació amb la violència viscuda (fase shock). Per tant, no faran ús dels recursos dels quals doten (teràpia, denúncia, suport psicològic) per recuperar-se i reorganitzar-se. Aquest fenomen és crític tenir-lo en compte, ja que dissenyar programes d'intervenció enfocats a la denúncia merament no tindran sentit en tant que, si en primer lloc no identifiquen aquestes conductes com a conductes desviades o delictives, no donaran el pas de denunciar.

En quart lloc, relatiu a l'H4 (acceptada), la manca de denúncies per part de les persones que identifiquen que han estat víctima de la ciberviolència sexual ve recolzada per la teoria de la indefensió apresada d'Overmier i Seligman (1967, com es va citar a Maier i Seligman, 1976). La qual evidencia que, tot i que una persona pugui arribar a percebre que la situació que està vivint li genera un impacte emocional i/o físic negatiu, aquesta pot arribar a deixar d'intentar canviar la situació o deixar de fer ús dels recursos dels quals disposa, si percep que les seves accions no tindran cap efecte. Per tant, moltes de les víctimes no denuncien tot i sentir-se victimitzades, ja sigui per la manca de control percebut, el desconeixement de recursos possibles o la desconfiança en el sistema judicial. De fet, així ho verifiquen les estadístiques dels resultats de l'enquesta relatives als motius pels quals no van denunciar. Sent així com els motius més comuns són: no identificació com a víctima, desconeixement de recursos i desconfiança del sistema (veure Annexa 2).

Pel que fa a les limitacions de la investigació, la principal és la restricció de temps imposat, ja que ha afectat negativament en la profunditat i abast de l'estudi. En tant que no s'ha pogut aconseguir un marge d'error del 5%, perquè no s'ha pogut assolir l'obtenció de les respostes necessàries. Així com ha repercutit en la profunditat de l'estudi el límit de paraules establertes, en tant que s'hauria pogut incloure altres articles o autors especialitzats en la ciberviolència sexuals. D'altra banda, les

limitacions en la mostra han estat un dels altres factors que ha limitat la generalització dels resultats a altres contextos, ja que les futures polítiques o programes d'intervenció que derivin de les conclusions d'aquesta investigació només es podran extrapolar a contextos amb característiques similars (població universitària). A més, també ha dificultat el procés de trobar persones que complissin amb tots els requisits (persones que estiguin matriculades a la UAB i tinguin, o hagin tingut, Tinder).

Tot i això, les limitacions mencionades s'han vist contrarestades pels punts més forts d'aquesta investigació, sent un d'ells la rellevància i originalitat del tema escollit. No només perquè aborda una preocupació emergent sobre la seguretat i benestar, sinó perquè no s'havia estudiat en el context de la UAB. Per tant, pot obrir noves línies de recerca i contribuir a la literatura existent. A més, l'aportació del coneixement criminològic ha permès aportar coneixements multidisciplinaris, així com directrius per un futur programa de prevenció efectiu.

Per acabar, i amb relació a les futures línies d'investigació, aquesta recerca és l'excusa idònia per a investigar envers la ciberviolència sexual derivada de la comunicació amb qualsevol persona i per qualsevol xarxa social. És a dir, extrapolar els resultats obtinguts de la comunicació de Tinder, a les xarxes socials i població general. A més, seria interessant que es realitzés un estudi longitudinal per tal de poder identificar les experiències de ciberviolències sexuals al llarg del temps i evidenciar tendències, canvis i repercussions que comporta aquest fenomen a llarg termini. Així com és rellevant analitzar com incideixen aquestes ciberviolències sexuals a les persones dissidents de gènere (sense gènere, gènere fluid, tercer gènere, bi gènere, pangènere o queer), ja que és el col·lectiu més victimitzat. Finalment, i en relació amb l'estudi longitudinal, i atenent les directrius proporcionades per a futurs programes de prevenció, seria apropiat aprofitar els resultats i directrius per implementar un pla de prevenció de la ciberviolència sexual a la UAB.

8. Conclusions

Una vegada finalitzada la investigació, i després d'exposar i discutir els resultats, és possible donar resposta a la pregunta de recerca que ha motivat la recerca: fins a quin punt l'ús de Tinder propicia en la comunitat d'estudiants de la UAB violències sexuals digitals?. Doncs bé, no es tracta de què Tinder propicii violències sexuals digitals, sinó que més aviat és la coincidència en espai temps del conjunt del canvi estructural relatiu a la manera en la qual ens relacionem i l'absència de vigilància que envolta les xarxes socials i internet, fomentada per la manca de consciència envers el fenomen de la ciberviolència sexual. Això no implica que no s'hagi d'intervenir, sinó que és molt probable que en altres xarxes socials també es doni. Per tant, la intervenció s'ha d'enfocar en les xarxes socials en general, i no des d'una única en concret.

D'altra banda, remarcar que s'han trobat diferències significatives entre els col·lectius victimitzats, la relació temps – victimitzacions, les víctimes que s'autoidentifiquen i les que no i les víctimes coneixedores que denuncien i que no. De manera que les persones més victimitzades són les dissidents de gènere (gènere fluid, tercer gènere, bi gènere, pangènere, queer o sense gènere) o les que pertanyen al col·lectiu femení (segon col·lectiu més victimitzat), les persones que porten més temps fent ús de Tinder tenen major probabilitat de ser victimitzades, la majoria de les víctimes no s'autoidentifiquen com a víctima i, de les que ho fan, una gran majoria no denuncia (més del 50% no ho fa).

Altrament, cal destacar que aquesta intervenció és crítica, ja que respon a una necessitat social urgent que està desemparada. Això es veu reflectit en el desconeixement per part de la mostra en relació amb la ciberviolència sexual i les dificultats d'identificar aquestes situacions que acompanya al treball en tot moment. Sent així com, tot i haver pogut detectar la xifra oculta, encara és probable que segueixi havent-hi un percentatge que hagi estat víctima de la violència sexual digital i no hagi quedat reflectida en els resultats. Així doncs, com a futura línia d'investigació es proposa seguir investigant envers la ciberviolència sexual a les xarxes socials en general, analitzar com aquestes violències afecten al col·lectiu femení i a les persones dissidents de gènere, en tant que són les principals persones que es veuen victimitzades i elaborar un pla d'intervenció basat en l'educació.

Bibliografía

- ACNUR. (s.d.). *Tipologías de violencia de género*. <https://www.acnur.org/es-es/media/tipologias-de-violencia-de-genero>
- Aguilar, S. (2005). Fórmulas para el cálculo de la muestra en investigaciones de salud. *Salud en tabasco*, 11(1-2), 333-338.
- Alcahuasi, M. (2018). *La captación de víctimas de Trata de Personas mediante las Redes Sociales, en la provincia constitucional del Callao – 2017*. [Tesis final de màster, Universidad César Vallejo]. Google Scholar.
- Aramburuzabala, P., García-Peinado, R., & Elvias, S. (2013). Educación desde y para la Justicia Social: una Experiencia de Aprendizaje-Servicio en la Formación de Maestros. *MC Pérez y MM Molero (Comps.), Variables psicológicas y educativas para la intervención en el ámbito escolar*, 257-265.
- Aranda, N. i Lekanda, A. (2022). Revictimización de las mujeres víctimas de violencia de género en el sistema judicial-penal: análisis de caso. *WARMI*, 2(2), 29-46. <https://doi.org/10.46363/warmi.v2i2.2>
- Burgess, A. W., & Holmstrom, L. L. (1974). Victimology: A new focus [Victimologia: un nou focus]. *Victimology*, 10(4), 460- 470.
- Butler, J. (2007). *Gender Trouble. Feminism and the Subversion of Identity* [El gènere en disputa. El feminisme i la subversio de la identitat] (M.A. Muñoz, Trans.). (Treball original publicat al 1999).
- Bodelón, E., Molero, M. N., Vila, G. C & (2019). La utilización del sistema de justicia penal por parte de mujeres que enfrentan violencia de género en España. *Violencia de género y las respuestas de los sistemas penales*, 27-104. Ediciones Didot.
- Bonavitta, P. (2015). El amor en los tiempos de Tinder. *Cultura y representaciones sociales*, 10(19), 197-210.
- Cáceres, J.A. (2019). Ciberespacio, nuevo medio de amenaza a la seguridad ciudadana. Cibercrimes: tráfico de drogas y violencia. ¿Ficción o realidad? *Revista Fuerzas Armadas* (248), 32-38. <https://doi.org/10.25062/0120-0631.579>
- Cerezo, A. i Gómez, M. (2019). *Introducción a la victimologia*. Editorial Síntesis, S.A.

Cid, J. i Larrauri, E. (2001). *Teorías criminológicas. Explicación y prevención de la delincuencia*. (1 ed.) Editorial Bosch.

Contreras, M.I. i Caballero, M.C. (2012). La violencia sexual contra las mujeres. Un enfoque desde la criminología, la victimología y el derecho. *Reflexión política*, 14(27), 122-133.

European Institute for Gender Equality. (2017). La ciberviolencia contra mujeres y niñas.

https://eige.europa.eu/sites/default/files/documents/ti_pubpdf_mh0417543esn_pdf_web_20171026164000.pdf

European Union Agency For Fundamental Right. (2014). Violencia de género contra las mujeres: una encuesta a escala de la UE. https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-vaw-survey-at-a-glance-oct14_es.pdf

Freeman, V. (2020). Cyber flashing: Unwanted and non-consensual lewd photographs as Technology enhances sexual harassment [Flash cibernètic: fotografies lascives no desitjades i no consentides, ja que la tecnologia millora l'assetjament sexual].

Globet, M. i Glowacz, F. (2012). Slut shaming in Adolescence: A Violence against Girls and Its Impact on Their Health [Titllar de prostituta a l'adolescència: una violència contra les nenes i el seu impacte en la seva salut]. *Environmental Research and Public Health*, 18(6657), 1-15. <https://doi.org/10.3390/ijerph18126657>

Govender, S. (2023). *Más de 100 estadísticas sobre Tinder (edición 2023)*. MarketSplash. <https://marketsplash.com/es/estadisticas-de-tinder/#link1>

Institut Català de les Dones (2019). *Les dones a Catalunya 2019. Dades elaborades per l'Observatori de la Igualtat de Gènere*. https://dones.gencat.cat/web/.content/03_ambits/Observatori/03_dossiers_estadistics/2022Dossier_estadistic_VM_2022.pdf

Labrador, F.J., Fernández, M.R. i Rincón, P. (2010). Características psicopatológicas de mujeres víctimas de violencia de pareja. *Psicothema*, 22(1), 99-105.

Ley Orgánica 10/2022, de 6 de septiembre, de garantía integral de la libertad sexual. *Boletín Oficial del Estado*, 215, de 7 de setembre de 2022. <https://www.boe.es/eli/es/lo/2022/09/06/10/con>

Llei 17/2020, del 22 de desembre, de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista. *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, 8303, del 24 de desembre de 2020 <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/8303/1828756.pdf>

Lòpez, H. (1998). La metodología de la encuesta. En M. A. Calderón Reyes (Ed.), *Técnicas de investigación en Sociedad, cultura y comunicación* (pp. 33-74). Pearson Educación.

Maier, S.F. i Seligman, M.E. (1976). Learned helplessness: theory and evidence. [Indefensió apresada: teoria i evidència]. *Journal of experimental psychology: general*, 105(1), 3. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0096-3445.105.1.3>

McCallum, S. (22 de juliol de 2022). Tinder: las medidas que la compañía está tomando para proteger a las mujeres que usan la app. *BBC News*. <https://www.bbc.com/mundo/noticias-62266168>

Ministerio del Interior (2011-2022). *Detenciones e investigados por causa de cibercriminalidad por provincias, grupo penal, periodo, grupo edad y sexo*. <https://estadisticasdecriminalidad.ses.mir.es/publico/portalestadistico/portal/datos.html?type=pcaxis&path=/Datos5/&file=pcaxis>

Ministerio del Interior (2011-2022). *Hechos conocidos de infracciones penales relacionadas con la cibercriminalidad por provincias, tipología penal y periodo*. <https://estadisticasdecriminalidad.ses.mir.es/sec/jaxiPx/Datos.htm?path=/Datos5/10/&file=05004.px>

Ministerio del Interior (2011-2022). *Victimizaciones por causa de cibercriminalidad por provincias, grupo penal, periodo, grupo edad y sexo*. <https://estadisticasdecriminalidad.ses.mir.es/sec/jaxiPx/Tabla.htm?path=/Datos5/10/&file=05016.px&type=pcaxis&L=0>

Miró, F. (2013). La victimización por cibercriminalidad social. Un estudio a partir de la teoría de las actividades cotidianas en el ciberespacio. *Revista española de investigación criminológica*, (11), 1-35. <https://doi.org/10.46381/reic.v11i0.77>

Observatorio Nacional de Tecnología y Sociedad (2022). *Políticas públicas contra la violencia de género 2022*. Ministerio de Asuntos Económicos y Transformación Digital.

https://portal.mineco.gob.es/RecursosNoticia/mineco/prensa/noticias/2022/220429_i_InformeONTSI.pdf

Organización para la Igualdad de Género y el Empoderamiento de la Mujer (s.f.). *Preguntas frecuentes: tipos de violencia contra las mujeres y las niñas*. <https://www.unwomen.org/es/what-we-do/ending-violence-against-women/faqs/types-of-violence>

Reyes, M. (2019). *Indefensión aprendida y estilo parental percibido en estudiantes que sufren bullying de una secundaria*. [Tesis final de master, Universidad César Vallejo]. Google Scholar.

Serrano, A., Vázquez, C., Serrano, M.A., Luaces, A.I., Serrano, M.I., Fernández, T. I García, J. (2006). Evolución de la delincuencia en España según las estadísticas oficiales (1998-2005). *Revista de derecho penal y criminología*, (18), 571-591.

Sharon, S. (2022). *Online Violence: a gender-based phenomenon* [Violència en línia: un fenomen de gènere] [Tesis final de master, Università Ca'Foscari Venezia]. Google Scholar.

Tinder. (s.f.a). *Informació general de Tinder*. https://www.help.tinder.com/hc/es-es/articles/115004647686-Informaci%C3%B3n-general-de-Tinder#h_01G5MAXCV8C4RGYKVEKDCFFSG1

Tinder. (s.f.b). *Preguntas frecuentes*. <https://tinder.com/es/faq>

United Nations Office on Drugs and Crime. (s.f.). *Sextorsión* [Tríptic]. https://www.unodc.org/documents/ropan/2020/Ciberdelito_junio2020/SEXTORSION.pdf

Zotti, S. S. (2023). *Online Violence: a gender-based phenomenon* [Violència en línia: un fenomen de gènere] [Tesis final de màster, Università Ca'Foscari Venezia]. Google Scholar.

Annexa

Annexa 1: Preguntes de l'enquesta

Aclariment: la mostra de l'estudi NO ha tingut accés a les preguntes de l'enquesta separades segons bloc. Tanmateix, per un motiu visual i clarificador, a continuació s'exposen les preguntes de l'enquesta separades segons bloc. És a dir, la mostra ha tingut accés a les preguntes seguides.

Pregunta eliminatòria.

1. Estàs matricular a la UAB?.

1.1. Sí

1.2. No

Bloc 1: dades bàsiques de la persona.

2. Quina edat tens actualment?.

2.1. Entre 17 i 19.

2.2. Entre 20 i 21.

2.3. Entre 22 i 25.

2.4. Entre 26 i 30.

2.5. Major de 30.

3. Amb quina identitat de gènere t'identifiques actualment?.

3.1. Dona cis (m'identifico amb el sexe que em van atribuir al néixer).

3.2. Home cis (m'identifico amb el sexe que em van atribuir al néixer).

3.3. Dona trans (no m'identifico amb el sexe que em van atribuir al néixer).

3.4. Home trans (no m'identifico amb el sexe que em van atribuir al néixer).

3.5. Queer (no m'identifico amb les idees de la societat relativa al gènere i sexualitat).

3.6. Gènere fluid (m'identifico amb diverses identitats de gènere en diversos moments).

3.7. Sense gènere (no m'identifico amb cap gènere en particular).

3.8. Bigènere (m'identifico tant amb les identitats de gènere masculines com amb les femenines).

3.9. Intergènere (no m'identifico com a home ni dona, sinó que un intermig).

- 3.10. Pangènere (experimento totes les identitats de gènere).
- 3.11. Tercer gènere (m'identifico amb una altre identitat de gènere).
- 4. Quina és la teva orientació sexual actualment?
  - 4.1.Heterosexual (m'atreuen les persones del gènere contrari).
  - 4.2.Homosexual (m'atrauen les persones del mateix sexe o gènere).
  - 4.3.Bisexual (m'atrauen tant les persones del gènere contrari com les del mateix gènere).
  - 4.4.Pansexual (m'atrauen les persones, independentment del sexe, gènere o aparença).
  - 4.5.Asexual (no m'atrauen les persones de cap gènere).

99. Altres.

Bloc 2: freqüència d'ús de Tinder.

- 5. Quina és l'interval temporal que defineix millor el temps que portes fent servir Tinder o el temps que vas estar utilitzant-lo?
  - 5.1.Menys de 6 mesos.
  - 5.2.Entre 6 mesos i 1 any.
  - 5.3.Entre 1 any i 3 anys.
  - 5.4.Més de 4 anys.

Bloc 3: vivències de violències sexuals digitals.

- 6. Has estat víctima o t'has sentit victimitzat/da/di d'alguna violència sexual digital derivada de la comunicació amb alguna persona de Tinder?
  - 6.1.Sí.
  - 6.2.No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

- 7. Alguna vegada has sentit angoixa, por o alarma a causa de reiterats missatges de contingut ofensiu o amenaçador (per part d'una mateixa persona) derivats de la comunicació amb alguna persona de Tinder?
  - 7.1.Sí.
  - 7.2.No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

8. Alguna vegada alguna persona que hakis conegut per Tinder ha compartit públicament diversos comentaris ofensius sobre la teva persona?.

8.1.Sí.

8.2.No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

9. Alguna vegada alguna persona que hakis conegut per Tinder t'ha enviat missatges sexualment explícits i no desitjats i/o s'ha insinuat de forma inapropiada o ofensiva?.

9.1.Sí.

9.2.No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

10. Alguna vegada has rebut missatges d'amenaques de violència física o sexual derivat de la comunicació amb alguna persona de Tinder?.

10.1. Sí.

10.2. No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

11. Alguna vegada alguna persona que hakis conegut per Tinder ha compartit fotografies o vídeos sexualment explícits sobre la teva persona i sense el teu consentiment?.

11.1. Sí.

11.2. No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

12. Alguna vegada alguna persona que hakis conegut per Tinder t'ha qüestionat per la teva aparença, forma de vestir, disponibilitat sexual i/o el comportament sexual o real percebut?.

12.1. Sí.

12.2. No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

13. Alguna vegada, derivat de la comunicació amb alguna persona de Tinder, has rebut contingut sexualment explícit no consentit o/ni demanat?.

13.1. Sí.

13.2. No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

14. Alguna vegada, alguna persona que hakis conegut per Tinder, t'ha amenaçat de publicar o compartir material íntim teu si no realitzaves una determinada acció? (per obtenir més material de caire sexual, per benefici econòmic, xantatge emocional...).

14.1. Sí.

14.2. No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

15. Alguna vegada, alguna persona que hakis conegut per Tinder ha distribuït imatges o vídeos sexualment explícits de la teva persona on se't pogués reconèixer a tu o a qualsevol característica teva? (tatuatge, roba, espai físic...).

15.1. Sí.

15.2. No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

16. Alguna vegada, alguna persona que hakis conegut per Tinder t'ha enviat alguna oferta de treball que sospitessis que era falsa? (càstings de modelatge, curt publicitari o programa de televisió).

16.1. Sí.

16.2. No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

Bloc 4: representació de la xifra oculta.

17. Posterior a l'enquesta, t'identifiques com a víctima d'alguna tipologia de ciberviolència sexual DERIVADA DE LA COMUNICACIÓ AMB ALGUNA PERSONA DE TINDER?.

17.1. Sí.

17.2. No.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

18. En cas afirmatiu, vas denunciar?.

18.1. Sí, tots els fets.

18.2. Sí, algun dels fets.

18.3. No

99. No ho sé / no ho tinc clar.

19. En cas de no haver denunciat (o no haver denunciat totes les vivències), per a quin motiu no ho vas fer? (pots seleccionar més d'un motiu).

19.1. Desconeixements dels recursos (no sabia on denunciar).

19.2. No identificació com a víctima (no era conscient que era una violència sexual digital).

19.3. Desconfiança del sistema policial i/o judicial (creia que no serviria per res denunciar, que no em podrien ajudar, que no em creurien...).

19.4. Por a majors represàlies (l'autor/a/i era una persona propera al meu cercle social, laboral o familiar i no volia causar problemes o considerava que ell/a/i podria actuar en contra meu si denunciava)

19.5. Altres.

99. No ho sé / no ho tinc clar.

20. T'identifiques com a víctima d'alguna tipologia de ciberviolència sexual DERIVADA DE LA COMUNICACIÓ AMB ALGUNA PERSONA DE QUALSEVOL ALTRE XARXA SOCIAL?.

20.1. Sí.

20.2. No.

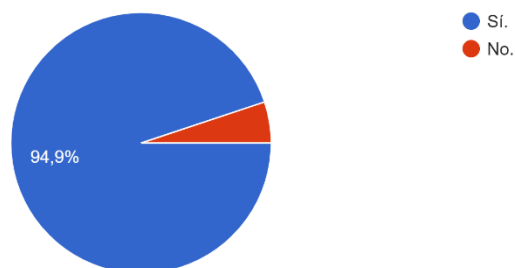
99. No ho sé / no ho tinc clar.

21. En cas afirmatiu, vas denunciar?.
- 21.1. Sí, tots els fets.
  - 21.2. Sí, algun dels fets.
  - 21.3. No
  - 21.4. No ho sé / no ho tinc clar.
22. En cas de no haver denunciat (o no haver denunciat totes les vivències), per a quin motiu no ho vas fer? (pots seleccionar més d'un motiu).
- 22.1. Desconeixements dels recursos (no sabia on denunciar).
  - 22.2. No identificació com a víctima (no era conscient que era una violència sexual digital).
  - 22.3. Desconfiança del sistema policial i/o judicial (creia que no serviria per res denunciar, que no em podrien ajudar, que no em creurien...).
  - 22.4. Por a majors represàlies (l'autor/a/i era una persona propera al meu cercle social, laboral o familiar i no volia causar problemes o considerava que ell/a/i podria actuar en contra meu si denunciava).
  - 22.5. Altres.
99. No ho sé / no ho tinc clar.

Annexa 2: Respostes (amb percentatges) de l'enquesta de Google Forms

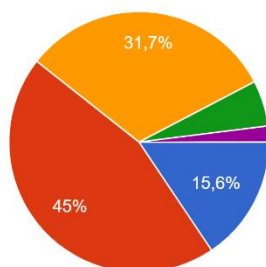
Estàs matriculat actualment a la UAB?

372 respostes

Quina edat tens actualment?

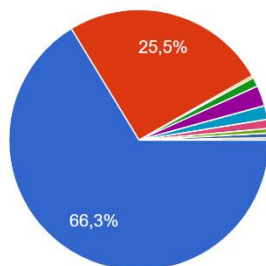
353 respostes

- Entre 17 i 19.
- Entre 20 i 21.
- Entre 22 i 25.
- Entre 26 i 30.
- Major de 30.

Amb quina identitat de gènere t'identifiques actualment?.

353 respostes

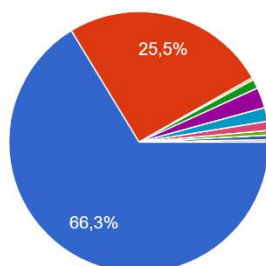

- Dona cis (m'identifico amb el sexe qu...
- Home cis (m'identifico amb el sexe qu...
- Dona trans (no m'identifico amb el sex...
- Home trans (no m'identifico amb el se...
- Queer (no m'identifico amb les idees...
- Gènere fluid (m'identifico amb diverse...
- Sense gènere (no m'identifico amb ca...
- Bigènere (m'identifico tant amb les ide...

▲ 1/2 ▼

Amb quina identitat de gènere t'identifiques actualment?.

353 respostes

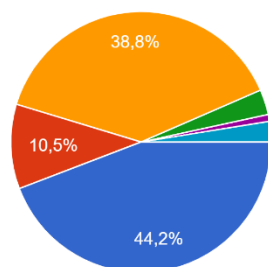

- Dona cis (m'identifico amb el sexe qu...
- Home cis (m'identifico amb el sexe qu...
- Dona trans (no m'identifico amb el sex...
- Home trans (no m'identifico amb el se...
- Queer (no m'identifico amb les idees...
- Gènere fluid (m'identifico amb diverse...
- Sense gènere (no m'identifico amb ca...
- Bigènere (m'identifico tant amb les ide...

▲ 1/2 ▼

Quina és la teva orientació sexual actualment?.

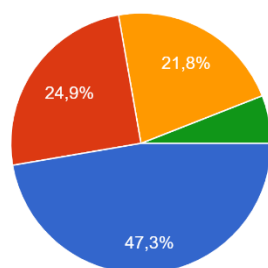
353 respostes

- Heterosexual (m'atrauen les persones del gènere contrari).
- Homosexual (m'atrauen les persones del mateix sexe o gènere).
- Bisexual (m'atrauen tant les persones del gènere contrari com les del mateix...)
- Pansexual (m'atrauen les persones, independentment del sexe, gènere o...)
- Asexual (no m'atrauen les persones d...)
- Altres.

Quin és l'interval temporal que defineix millor el temps que portes fent servir Tinder o el temps que vas estar utilitzant-lo?.

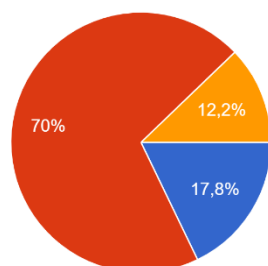
353 respostes

- Menys de 6 mesos.
- Entre 6 mesos i 1 any.
- Entre 1 any i 3 anys.
- Més de 3 anys.

Has estat víctima o t'has sentit victimitzat/da/di d'alguna violència sexual digital derivada de la comunicació amb alguna persona de Tinder?

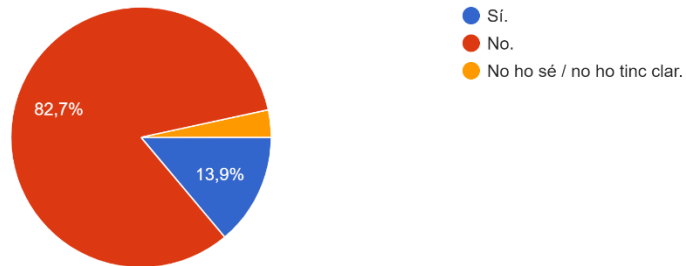
353 respostes

- Sí.
- No.
- No ho sé / no ho tinc clar.

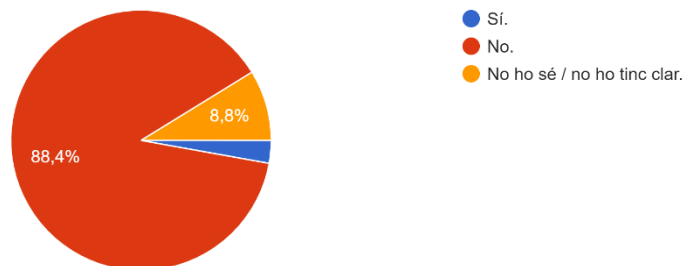
Alguna vegada has sentit angoixa, por o alarma a causa de reiterats missatges de contingut ofensiu o amenaçador (per part d'una mateixa persona) de...e la comunicació amb alguna persona de Tinder?.

353 respostes

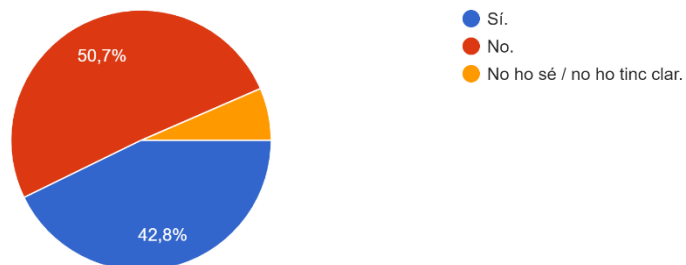
Alguna vegada alguna persona que hages conegut per Tinder ha compartit públicament diversos comentaris ofensius sobre la teva persona?.

353 respostes

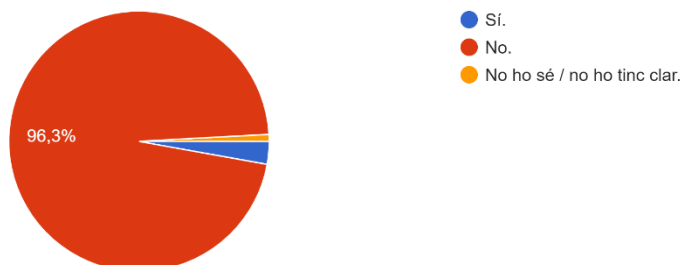
Alguna vegada alguna persona que hages conegut per Tinder t'ha enviat missatges sexualment explícits i no desitjats i/o s'ha insinuat de forma inapropiada o ofensiva?.

353 respostes

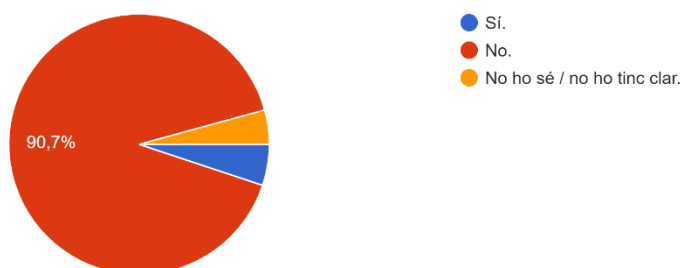
Alguna vegada has rebut missatges d'amenaques de violència física o sexual derivat de la comunicació amb alguna persona de Tinder?.

353 respostes

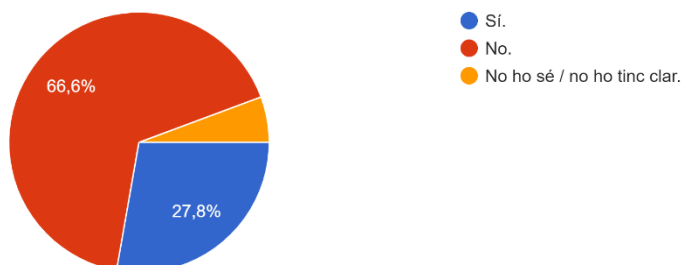
Alguna vegada alguna persona que hagi conegut per Tinder ha compartit fotografies o vídeos sexualment explícits sobre la teva persona i sense el teu consentiment?.

353 respostes

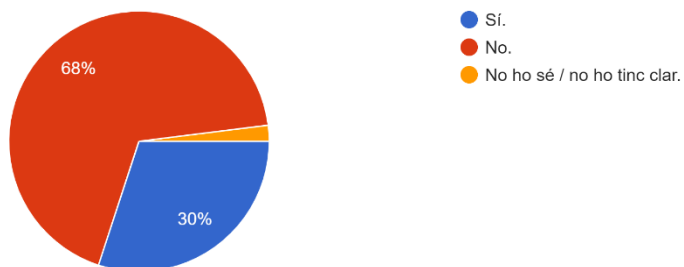
Alguna vegada alguna persona que hagi conegut per Tinder t'ha qüestionat per la teva aparença, forma de vestir, disponibilitat sexual i/o el comportament sexual real o aparent percebut?.

353 respostes

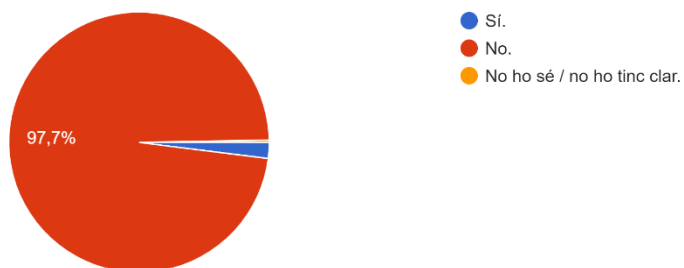
Alguna vegada, derivat de la comunicació amb alguna persona de Tinder, has rebut contingut sexualment explícit no consentit o/ni demanat?

353 respostes

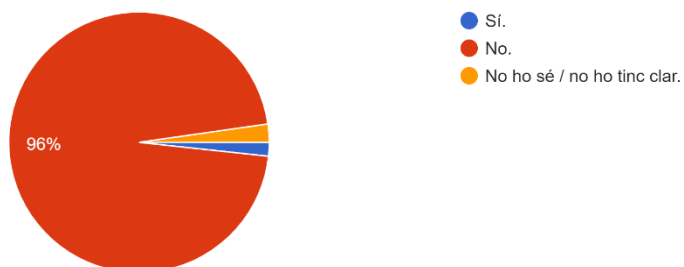
Alguna vegada, alguna persona que hagi conegut per Tinder, t'ha amenaçat de publicar o compartir material íntim teu si no realitzaves una d...ual, per benefici econòmic, xantatge emocional...).

353 respostes

Alguna vegada, alguna persona que hagi conegut per Tinder t'ha distribuït imatges o vídeos sexualment explícits de la teva persona on se't pogué...aracterística teva? (tatuatge, roba, espai físic...).

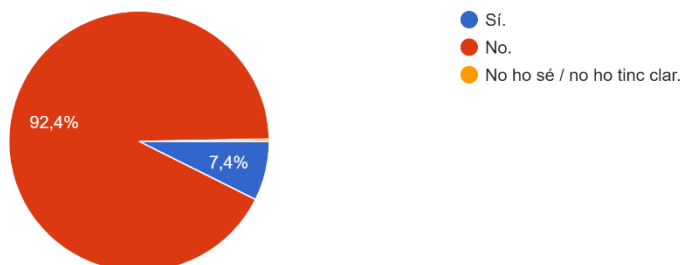
353 respostes

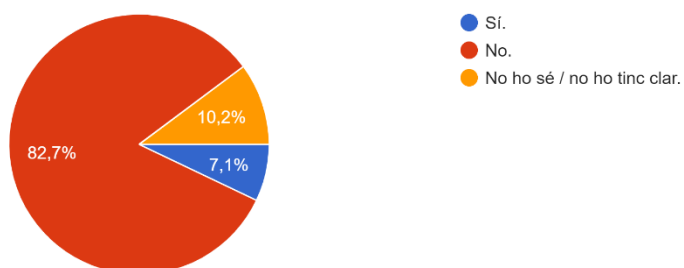
Alguna vegada, alguna persona que hagi conegut per Tinder t'ha enviat alguna oferta de treball que sospitessis que era falsa? (càstings de modelatge, curt publicitari o programa de televisió).

353 respostes

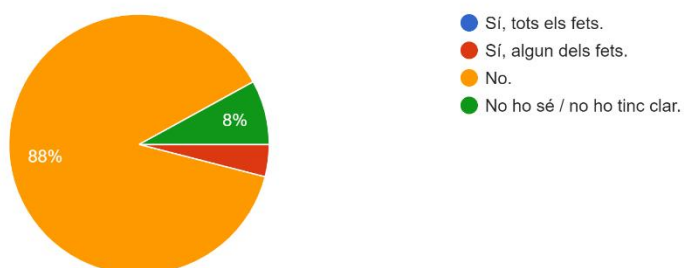
Posterior a l'enquesta, t'identifiques com a víctima d'alguna tipologia de ciberviolència sexual DERIVADA DE LA COMUNICACIÓ AMB ALGUNA PERSONA DE TINDER?.

353 respostes

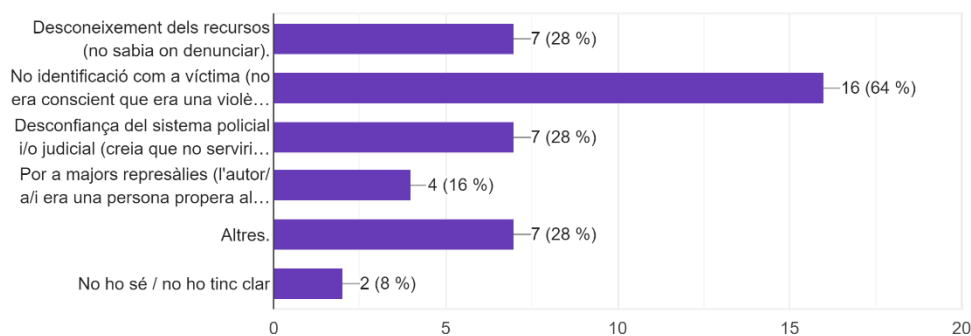
En cas afirmatiu, vas denunciar?

25 respostes

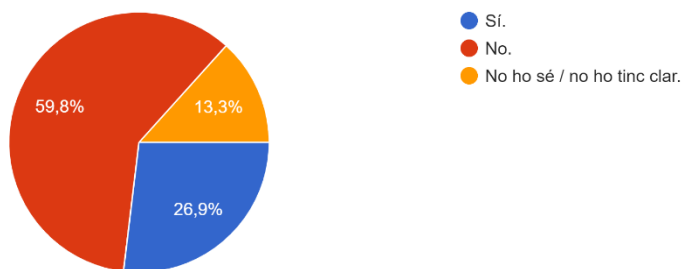
En cas de no haver denunciat (o no haver denunciat totes les vivències), per a quin motiu no ho vas fer? (pots seleccionar més d'un motiu).

25 respostes

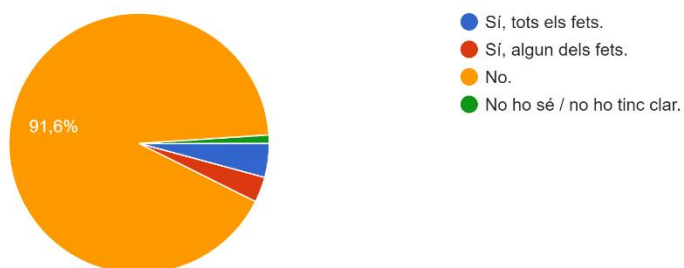
T'identifiques com a víctima d'alguna tipologia de ciberviolència sexual DERIVADA DE LA COMUNICACIÓ AMB ALGUNA PERSONA DE QUAALSEVOL ALTRE XARXA SOCIAL?

353 respostes

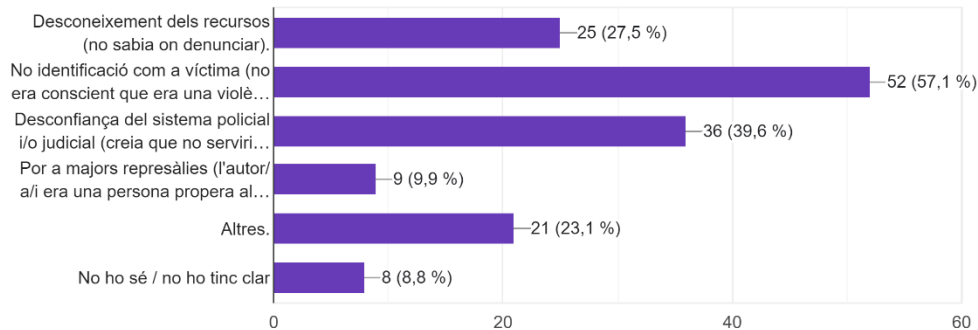
En cas afirmatiu, vas denunciar?

95 respostes

En cas de no haver denunciat (o no haver denunciat totes les vivències), per a quin motiu no ho vas fer? (pots seleccionar més d'un motiu).

91 respostes

Annexa 3: Sintaxi d'R Studio

```
getwd()
```

```
setwd("C:/Users/Lenovo/OneDrive/AINA/UAB - Crimi/TFG/AnalisiTFG")
```

```
dir()# veure carpeta
```

```
dd <- readxl::read_xlsx("Tinder_propicia.xlsx") #importar dades
```

```
# tractament variables
```

```
dd<-subset(dd, dd$Matricula_uab=="Si")
```

```
summary(dd) # per veure variables
```

```
class(dd$Interval_temps)
```

```
dd$Interval_temps<-factor(dd$Interval_temps, levels=c("<6", "6m - 1a", "1a - 3a", ">3"))
```

```
descr::freq(dd$Interval_temps)
```

```
dd$victim<-ifelse (dd$Ciberfustigacio1=="No" & dd$Ciberfustigacio2 == "No" &
```

```
dd$Ciberassetjament1== "No" & dd$Ciberassetjament2== "No"
```

```
& dd$Porn_no_consentida== "No" & dd$Slut_shaming== "No"
```

```
& dd$Porn_no_soli== "No" & dd$Extorsio_sexual== "No" &
```

```

dd$Doxing== "No" & dd$Trafic== "No", "No", "Si")

dd$victim<-as.factor(dd$victim)

descr::freq(dd$victim)

#Comprovacio H1 (spoiler si)

descr::freq(dd$Identitat_genere)

dd$colectius<-car::recode(dd$Identitat_genere,
"Dona_C"="Dona";"Dona_T"="Dona";"Home_C"="Home";"Home_T"="Home";
else="Dissidents" ', as.factor=T)

descr::freq(dd$colectius)

descr::CrossTable(dd$colectius, dd$victim, prop.c = F, prop.r = T, prop.t = F,
prop.chisq = F, expected=F, chisq = T)

#Comprovacio H3

descr::freq(dd$Inici_vict_violsex)

descr::CrossTable(dd$Inici_vict_violsex,dd$victim, prop.r = F, prop.c = T, prop.t
= F, prop.chisq = F)

prop.test(59,224,p=0.5,correct = F)

#Comprovacio H2

descr::freq(dd$Interval_temps)

dd$Interval_temps2<-ifelse (dd$Interval_temps=="<6" , "<6", NA)

dd$Interval_temps2<-ifelse (dd$Interval_temps=="<6m - 1a" , ">6",
dd$Interval_temps2)

dd$Interval_temps2<-ifelse (dd$Interval_temps=="1a - 3a" , ">6",
dd$Interval_temps2)

dd$Interval_temps2<-ifelse (dd$Interval_temps==">3" , ">6",
dd$Interval_temps2)

```

```
descr::freq(dd$Interval_temps2)
```

```
descr::CrossTable(dd$Interval_temps2, dd$victim, prop.c = F, prop.r = T, prop.t =  
F, prop.chisq = F, expected=F, chisq = T)
```

#Comprovacio H4

```
descr::freq(dd$Denuncia_post)
```

```
descr::CrossTable(dd$Denuncia_post, dd$Inici_vict_violsex, prop.c = T, prop.r =  
F, prop.t = F, prop.chisq = F, expected=F, chisq = T)
```

```
prop.test(13,15,p=0.5,correct = F)
```